

**การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**
The Development of Word Spelling Drills on Odd Final Letters in the Thai Language
Strand for Prathom Suksa IV Pupils

จอมพล อุ่นอ่อน*¹ และ นพดล จันทร์เพ็ญ**²

¹ร.บ้านหนองน้ำเต้า-โนนสวน ต.เมืองน้อย อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ 33130

²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000

E-mail: noppadon_8765@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านผึ้ง (มรุสิทธิ์ประชาสรรค์) อำเภอกันทรารมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ซึ่งมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .20-.74 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .31-.77 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา แม่กก แม่กด แม่กบ และแม่กน ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีแบบฝึกประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.04/82.88 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะการสอนสะกดไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Abstract

The purposes of the research were to develop word spelling drills on odd final letters in the Thai Language Strand for Prathom Suksa 4 pupils based on the standardized criteria of 80/80, and to compare the pupils' achievement before and after using the drills. The sample used in this study was 37 Prathom Suksa 4 pupils studying in the first semester of academic year 2011, Ban Pung (Matuleprachasan) School, under Si Sa Ket Primary Education Service Area Office 1, selected by simple random sampling method. The research tools were the developed drills, and the achievement test constructed by the researcher. The test difficulty indices ranged from .20-.74; the discrimination indices ranged from .31-.77 and the reliability value was .87.

The collected data were analyzed by means standard deviation, and t-test.

The research findings were as follows:

1. The developed drills including odd Final letters utilized in daily life were efficient since the criteria were found at 84.04/82.88 based on the standardized criteria of 80/80.
2. It was found that the pupils' achievement after using the drills was statistically higher than that before using the drills at .01 level of significance.

Keywords: Word Spelling Drills on Odd Final Letters, Thai Language Strand, Prathom Suksa 4 (Grade 4)

บทนำ

การสอนภาษาไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้แต่เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต และปัญหาของสังคม เน้นการสอนภาษาในฐานะเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ยังต้องสอนภาษาเพื่อพัฒนาความคิด ผู้เรียนที่มีความคิดจะต้องมีประสบการณ์ และประมวลค่ามากพอที่จะสร้างความคิดให้ลึกซึ้ง และคิดได้อย่างชาญฉลาดรอบคอบขณะเดียวกันการสอนภาษาไทยจะต้องเน้นการรักภาษาไทยในฐานะเป็นวัฒนธรรม และถ่ายทอดวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ในรูปของหลักภาษา (กรมวิชาการ 2545 ข: 1) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานความคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ (กรมวิชาการ 2545 ข: 5) โดยได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ว่า ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ดี สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล และคิดเป็นระบบ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตนเองและสร้างสรรค์งานอาชีพ ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดี และวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามสถานการณ์ และบุคคลมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย และมีคุณธรรม จริยธรรม มีวิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

จากการพิจารณาถึงมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ และผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์นั้น จากสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสะกดคำ ในมาตราตัวสะกดต่างๆ นับว่าเป็นปัญหาอีกอย่าง หากนักเรียนเขียนตัวสะกดไม่ถูกต้องจะทำให้สื่อความหมายผิดพลาดไม่ตรงตามความต้องการ การสอนทักษะการเขียนจะต้องเน้นทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะการสะกดคำให้ถูกต้องจะทำให้อ่านหนังสือออกและเขียนหนังสือได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ การเขียนสะกดคำจึงมีความจำเป็นและเป็นพื้นฐานที่สำคัญในทักษะการเขียนดังที่ วรรณา แซ่ตั้ง (2541: 2-3) กล่าวว่า สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา การเขียนคำที่มีตัวสะกดเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้วิชาต่างๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถทางการอ่าน และการเขียนคำที่มีตัวสะกดแทบทั้งสิ้น เมื่อมีทักษะทางการอ่าน และการเขียนสะกดคำที่ดีแล้ว จะส่งผลทำให้ทักษะทางด้านการฟัง การดู และการพูดดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่นๆ ดีตามไปด้วย การเขียนคำที่มีตัวสะกดเป็นเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่ไขไปสู่ความฉลาดรอบคอบและความเจริญงอกงามทางสติปัญญา การเรียนรู้และใช้วิธีเขียนคำที่มีตัวสะกดที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการเขียนที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย

การเขียนคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนคำที่มีตัวสะกดผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่พึง

ประสงค์ การฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ อย่าง เช่น การฝึกทำซ้ำซ้ำทวนบ่อยๆ จึงจะทำให้ ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูดอ่านและเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่ว Thorndike ได้ให้ความเห็นว่า การทำซ้ำทำให้เกิดการเรียนรู้ ได้ดีขึ้น ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะการฝึกฝนบ่อยๆ จะทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาดีขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการใช้อักษร การเขียน การอ่าน การฟังต่างๆ ถ้าทำบ่อยๆ ความชำนาญ จะเกิดขึ้น เขียนสะกดคำผิดน้อยลง (กรรณิการ์ พวงเกษม 2535: 7) ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ได้ผล และเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาทางปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้ และสนใจการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ และมนิธาภักดีณรงค์ (2540: 99-100) กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะชนิดต่างๆ มีความคงทน ในการเรียนรู้ได้ดี เพราะนักเรียนได้ฝึกกระทำบ่อยๆ นักเรียนได้ลงมือกระทำเอง นักเรียนจึงเกิดความสุขสนุกสนานในการทำแบบฝึกทักษะ

จากปัญหาและเหตุผลความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดพลาดของนักเรียน และพบว่านวัตกรรมที่สามารถช่วยให้นักเรียนเขียนคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องขึ้น คือ แบบฝึกทักษะการเขียน ซึ่งนิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546: 10) ได้กล่าวว่า ชุดฝึกเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมทักษะเกี่ยวกับการเขียนทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียนสะกดคำ และจากการศึกษาประโยชน์ของชุดฝึกพบว่า ชุดฝึกเป็นส่วนช่วยเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย และแบบฝึกทักษะช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียน ทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ช่วยเสริมให้มีทักษะทางภาษาคงทน ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันที นอกจากนี้ จิตรา สมพล (2547: 12) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกว่า ชุดฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ ไม่เบื่อ และยังช่วยให้ครู นักเรียนทราบความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ช่วยพัฒนาความ

สามารถในการเขียนสะกดคำ ดังนั้นชุดฝึกจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน เพราะฉะนั้นการนำแบบฝึกทักษะและสื่อต่างๆ มาช่วยในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ได้เร็วและมีประสบการณ์ด้วยตนเองเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครูได้เป็นอย่างดี

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้นักเรียน ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมความรู้และทักษะการเขียนคำที่สะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา เพื่อจะได้นำผลจากการพัฒนาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ก แม่กด แม่บ และแม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ก แม่กด แม่บ และแม่กน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายฟากมูลกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ที่มีเขตภูมิศาสตร์ใกล้เคียงกัน จำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน บ้านหนองน้ำเต้าโนนสวน จำนวน 20 คน โรงเรียนบ้านผึ่ง (มธุลีประชาสรรค์) จำนวน 37 คน โรงเรียนบ้านเมืองน้อยหนองมุข จำนวน 18 คน โรงเรียนบ้านละทาย จำนวน 26 คน โรงเรียนบ้านแสงใหญ่ (คุรุราษฎร์บำรุง) จำนวน 35 คน โรงเรียนบ้านหนองแวง (โสวรรณวิทยาคม) จำนวน 33 คน

จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 169 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านฝาง (มธูลีห์ประชาสรรค์) อำเภอกันทรารมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ขอบเขตเนื้อหาแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ คือ คำที่อยู่ในหนังสือเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 จากหนังสือเรียนภาษาพาที และวรรณคดี ลำนำ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เฉพาะคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราแมก แมกต แมกบ และ แมกน ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มโรงเรียน เครือข่ายพากมุลกันทรารมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 แล้วนำคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดร้อยละ 60 ขึ้นไป จำนวน 120 คำ มาสร้าง แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่สะกด ไม่ตรงตามมาตราแมก 30 คำ แมกต 30 คำ แมกบ 30 คำ และแมกน 30 คำ จำนวน 12 ชุด

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่สะกด ไม่ตรงมาตรา จำนวน 12 ชุด คือ แมก 3 ชุด แมกต 3 ชุด แมกบ 3 ชุด และแมกน 3 ชุด และแมกน จำนวน 3 ชุด จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ .20-.74 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .31-.77 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ไชยยศ เรืองสุวรรณ 2533: 129) โดยนำคะแนน

ที่ได้จากการทำการแบบฝึกทักษะทุกชุดฝึกของนักเรียนทั้งหมดมารวมกันแล้วหาค่าร้อยละ (E_1) เปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนของนักเรียนทั้งหมดมารวมกันแล้วหาค่าร้อยละ (E_2)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทำการแบบทดสอบการเขียนคำที่สะกด ไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะ โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples (บุญชม ศรีสะอาด 2545: 109)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แมก แมกต แมกบ และแมกน ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีแบบฝึกประสิทธิภาพเท่ากับ 84.04/82.88 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.04/82.88 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะโดยเริ่มจากกิจกรรม ที่ง่ายไปหากิจกรรมที่ยาก มีจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะทางภาษาในการเขียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคำชี้แจงง่ายและชัดเจน การทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแต่ละครั้งเหมาะสมกับเวลาและความสนใจ และเด็กสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ผ่านกระบวนการ ขั้นตอนของการวิจัย กล่าวคือผ่านกระบวนการกลั่นกรองจาก ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และได้ทดลองใช้กับนักเรียน 2 ครั้ง ทั้งแบบหนึ่งต่อหนึ่งและแบบกลุ่มย่อย นำมาพัฒนาปรับปรุงให้ดีที่สุดก่อนนำไปทดลองใช้จริง แบบฝึกทักษะได้เน้นที่การฝึกในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างหลากหลาย และสามารถแยกตัว

สะกดที่ไม่ตรงตามมาตราได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและหลักการสร้างชุดฝึกของ สุนันทา สายแวว (2552: 31) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกนั้นจะต้องกำหนด จุดประสงค์ในการสร้างแต่ละแบบฝึกให้ชัดเจน และสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้แบบฝึกแต่ละชุดควรมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ หากคำชี้แจงนั้นนักเรียนไม่คุ้นเคยอาจมีตัวอย่างแสดงวิธีทำจะช่วยให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น แบบฝึกควรมีหลายๆ แบบเพื่อให้ผู้เรียน มีประสบการณ์ที่หลากหลาย และการทำแบบฝึกแต่ละครั้งต้องเหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาวดี ทองอุ่น (2551: 81) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.86/83.88 และสอดคล้องกับการวิจัยของ กมล ชุกกลิ่น (2550: 58) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.41/82.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งเอาไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนันทา สายแวว (2552: 94) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมสระลดรูป-สระเปลี่ยนรูปที่สะกดตรงตามตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.74/89.05

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน แสดงว่าการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lowrey (1987: 817-A) ที่พบว่านักเรียนที่ได้ฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรทัย นุตรดิษฐ์ (2540: บทคัดย่อ) ได้สร้างชุดฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำก่อนการสอนโดยใช้ชุดฝึกและหลังการสอนโดยใช้ชุดฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ

บัณฑิต แจ้งจบ (2545: 47) ได้สร้างชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะหลายตัวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตรา สมพล (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาดี สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษา กิ่งอำเภอเขาเยย จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กมล ชุกกลิ่น (2550: 58) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการรายงานการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำมาใช้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำได้ดี ซึ่งจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนแล้ว พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น โดยเฉพาะแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ผู้เรียนได้ศึกษา หลักการทฤษฎีทางการศึกษา เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทางปัญญาให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจ นอกจากนี้ชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นการฝึกการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตรา โดยได้นำคำมาฝึกซ้ำๆ ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายไม่ยากเกินไป เพื่อให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้องและแม่นยำดี มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อสร้างแรงจูงใจ ให้สนใจในการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ดียิ่งขึ้น และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนภาษาไทยควรนำแบบฝึกทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียน
2. ในการนำแบบฝึกทักษะไปใช้ ครูผู้สอนต้องศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ได้ปฏิบัติจริงเพื่อให้ได้รับความรู้ที่คงทนถาวร สามารถนำ

ความรู้ที่ได้ ไปใช้ทำชุดได้เป็นอย่างดี

3. ในการฝึกแต่ละชุด เมื่อตรวจผลงานหากพบว่าผู้เรียนคนใดยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่น่าพอใจ ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำรายบุคคลและให้ผู้เรียนแก้ไข จนกว่าผู้เรียนคนนั้นๆ จะเข้าใจจึงให้ฝึกในชุดต่อไป

4. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการสอนภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตรา ระหว่างการสอนด้วยแบบฝึกทักษะกับการสอนด้วยวิธีอื่นๆ เพื่อค้นหาวิธีการที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. ควรมีการศึกษาตัวแปร หรือปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ การเขียน เช่น เจตคติ ความคงทนทางการเรียนรู้ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. ควรมีการวิจัยพัฒนาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนในเนื้อหาอื่นๆ หรือวิชาอื่น และในระดับชั้นต่างๆ ที่นักเรียนเข้าใจยากเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ง่ายขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์นพดล จันทร์เพ็ญ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เอาใจใส่ตรวจแก้งานวิจัยเพื่อให้สมบูรณ์ที่สุดและให้กำลังใจ แก่ผู้วิจัยตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

- กมล ชุกกลิน. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2550.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทย ในโรงเรียนประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2535.
- จิตรา สมพล. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียน สะกดคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2547.
- จิตรา สมพล. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2547.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2533.

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่ดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2546.

บัณฑิตา แจ้งจบ. การสร้างชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะใช้หลายตัวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.

บุญชม ศรีสะอาด. “การประเมินผลสื่อการสอน,” วารสาร คพศ. สปข. 4 (ธันวาคม 2533): 2529.

_____. การศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2535.

_____. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2545.

มนทิรา ภักดิ์ธรงค์. การศึกษาแบบฝึกกิจกรรมขั้นที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.

วรรณา แซ่ตั้ง. การสร้างชุดฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

วิชาการ, กรม. คู่มือการจัดการการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์, 2545 ก.

_____. คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.

_____. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545 ข.

วิชาการ, กรม. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545 ค.

สุนันทา สายแหว. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกด
คำที่ประสมสระลดรูป-สระเปลี่ยนรูป ที่สะกด
ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระ การเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี, 2552.

สุภาวดี ทองอุ่น. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2551.

อรทัย นุตรดิษฐ์. การสร้างชุดฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

Lowrey, Eleanor Blodwyn. "The Effect of Four Drills
and Practices Times Units on the
Decoding Performances of Students with
Specific Learning Disabilities," **Dissertation
Abstracts International**. 9, 7 (August
1987): 817 A.

